

Nyheter fra Høvåg kirke og Høvåg bedehus • 78. årgang • Nr. 1/2018 • April 2018

Garness kommer
til Høvåg 29. april

Helgenen

Det går nedover med mange ting, og ikkje minst med religionskunnskapen. Men ver på vakt, du kan bli testa når du minst ventar det.

Eg stod utanfor huset og måka snø då Høvågruta kom køyrande. Fred og ingen fare, skulle ein tru, men etter kvart som bussen kom nærare, gjekk den saktare og saktare, til slutt stod den og brumma berre ein halvmeter utanfor gjerdet. Intenst bøygd over snøskuffa lét eg først som eg ikkje såg den, men det var for seint, sjåføren ville ha kontakt.

«Kan do fortelle meg hvem som er på det bildet,» ropa han ned til meg.

Det var ein av våre nye landsmenn.

Eg forstod ikkje stort, her var vel ikkje noko bilete, og dessutan er det ikkje slik at ein berre kan byrja å prata med folk som står med snø til langt oppetter halsen.

Men sjåføren heva stemma endå meir.

«Hvem er det som er på det bildet,» sa han og peika mot husveggen.

Først då forstod eg kva han meinte, det var dovindauget, der me ein gong har hengt opp eit gjennomsliktig glansbilete med ein helgen på. Ein presang frå våre katolske vener, sannsynlegvis. Som altså har fått plass på do.

Sjåføren av Høvågruta køyrer forbi huset vårt mange gonger for dagen, no ville han vita kva for ein helgen som er på biletet.

Eg hadde ikkje peiling.

«Eg veit ikkje,» sa eg.

«Men er ikke do prest?» repliserte mannen bak rattet.

«Nei – det er kona mi.»

(Heldig med den.)

Men han var ikkje ferdig.

«Hvem tror do at det er?»

Eg tok eit ekstra tak rundt snøskuffa. Nok no.

«Eg veit ikkje.

Veit du?»

Han smilte sjølv-sikkert tilbake.

«Ja, jeg vet.»

Eg såg bakover i bussen og skimta passasjerar som hadde slutta å tasta på mobilane sine og som no strekte seg mot det som skjedde på utsida av køyretøyet.

Eg forstod teikninga. Sjåføren hadde ikkje tenkt seg vidare før han hadde fått eit svar.

Men helgenkatalogen min er ganske tynn. I farten kunne eg berre koma på to: St. Georg og St. Mikael.

Det var berre å hoppa i det.

«St. Mikael?»

Det gjorde susen. Sjåføren gliste breitt, rekte fram handa så lang den var, tommelen opp.

Bussen brumma av garde. Testen bestått.

I ettertid har eg kika på helgen-glansbiletet; det står St. Raphael på det, ikkje St. Mikael. Motorduren frå bussen berga meg, sjåføren kan ikkje ha høyrte kva eg sa.

Godt det ikkje var ein prøve om statsborgarskap.

Terje Skjerdal
redaktør og prestemann

Kven er dette?

Giro i bladet

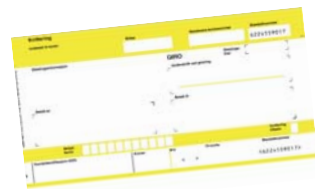
Som vanlig har vi lagt ved en giro i årets første nummer av menighetsbladet. Det er frivillig om du

vil bruke giroen, men vi er svært takknemlige for alle bidrag til bladet.

Høvåg menighetsblad lages av frivillige, men vi trenger støtte til trykking og utsendelse av bladet (ca. 25.000 kroner i året).

Skulle giroen ha falt ut av bladet, kan du bruke kontonummeret som står i feltet helt nederst på denne sida.

På forhånd takk for gaven!

Nye “Høvåg-prester”

Vi kan melde om at ikke mindre enn to prester med tilhørighet til Høvåg har fått geistlige stillinger i området i det siste.

Jens Olai Justvik (55) fra Åmland er ansatt i fast stilling som sokneprest i Tveit. Han har vært vikarprest samme sted siden i fjor vår.

Frode Fjeldbraaten (44)

er ansatt som sokneprest i Lillesand. Han har vokst opp i Høvåg (flyttet hit da han var fem år), men bor nå på Søm. Han kommer fra en stilling som spesialprest i Kristiansand domprosti, der han har hatt ansvar for menighetsutvikling på Justvik. Han kommer til å ha enkelte gudstjenester i Høvåg framover, og debutterer med speidergudstjeneste i Kirkeparken 17. juni.

- Nyhetsblad for Høvåg kirke og Høvåg bedehus, Lillesand kommune. Tre utgaver i året.
- Opplag: 1000. Blir sendt til alle husstander i soknet. For å få bladet tilsendt utenbygds, ta kontakt med Karin Alfsen (kalfsen@online.no).
- Redaksjon: Redaktør Terje Skjerdal (terje.skjerdal@nla.no, tlf. 911 94 995), Karin Alfsen, Harald Avtjern, Johan Berglihn, Håkon Lilleholt, Signe Lilleholt og Fredrik Nagell-Dahl.
- Bladet baseres på frivillige gaver. Postgiro: 0530.46.54505

GARNESS • Høvåg bedehus • Søndag 29. april kl. 18

GARNESS består av tvillingsøstrene Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad fra Frekhaug utenfor Bergen. 29. april kommer de til Høvåg for å holde konsert.

Sammen med deres faste keyboardist Torjus Vierli vil de blant annet fremføre sanger fra deres siste album, *Canyons and Mountaintops*. Låtmaterialet avspeiler platetittelen: Her favnes livets opp- og nedturer, og sentrale tema er selvbilde, relasjoner, tro, tvil og Guds uendelige kjærlighet.

I tillegg kommer konserten til å inneholde flere salmer og bedehussanger. Tvillingduoen elsker nemlig å gi gamle og kjære sanger en skikkelig «bli ny»-runde. Søstrene, som skrev sine første sanger som 5-åringer og som «alltid» har stått på scenen, spiller selv gitarer og trommer. Sammen med Vierlis evne til å male dype og fargerike lydbilder med sitt smakfulle tangentspill, vil dette bli vellyd for både øret og hjertet.

Garness har tidligere gitt ut to plater til gode kritikker, *The Good or Better Side of Things*

(2008) og juleutgivelsen *Barnet i krybben* (2009). Duoen ble for alvor kjent for det norske folk da NRK i 2013 sendte en timeslang konsert med dem på lille julaften. Programmet ble et av de mest sette på TV den julen.

I tillegg til å turnere som Garness, har de i perioder opptrått med artister som Sigvart Dagsland, Odd Nordstoga og Marit Larsen. De har bakgrunn fra Oslo Gospelkor, også som solister.

Velkommen til konsert!

www.garnessmusic.com

Livet og dompapen

For oss som tror at Gud har skapt alt i oss og rundt oss, er selve livet en gave.

Livet har vi fått, ikke som fortjent. Livet blir en vandring mot Gud igjen og det som er fullkomment og godt. Det er en fin måte å se livet på som også gir et perspektiv på vår vandring videre.

Mens vi lever, er det fint å legge merke til alt det andre han har skapt.

Menneskene som vi møter på vår vei, blomstene rundt oss, det uendelig store havet, vinden som blåser i trærne og fuglene som oppsøker oss. Det gir glede å legge merke til alt vi møter. Noe ser vi ofte, mens noe annet møter vi sjeldent – og noe støter vi på bare en gang i livet.

erstatte dem med nye. Dette skjer på sensommeren og tidlig på høsten når det er lett å skaffe rikelig med føde.

Prosessen med å skifte fjær kaller vi for mytting, og den krever mye energi. Energiomstillingen øker og fuglene må spise mer enn vanlig. Det passer derfor godt at det er rikelig med bær og frø på denne tiden. Det er viselig innrettet.

Når så vinteren kommer og kulda setter inn, kommer dompapene streifende rundt med nye fjær. Hannene med sine røde bryst, og hunnene i sort, grått og hvitt. Det kan være morsomt å se på fargevariasjonene. Dompapene kan fort bli 8-10 år gamle, og jo eldre hannene blir, jo mørkere blir rødfargen. Jo eldre hunnene blir, jo større blir kontrastene mellom sort og hvitt. Det er morsomt at dompapene blir finere jo eldre de blir.

Dompapen er en slik liten medskapning vi kan møte hver vinter. Stille og forsiktig kommer den lille flokken flyvende og slår seg ned i nærheten av husene, eller på fuglebrettet. Nesten alltid består den av like mange hanner som hunner. Egentlig ganske romantisk. De streifer rundt og leter etter mat nå vinterstid. Innimellom får de tid til litt småflørtning, for det er viktig for disse fuglene som holder sammen hele livet.

Om sommeren lever de et stille og anonymt liv inne i skogen, travelt opptatt med reir, unger og mat. Få mennesker ser dem da.

Vinterstid kan det være vanskelig for fuglene å holde varmen. Isolasjonsevnen nedsettes når fjærene blir gamle og slitte, og derfor må dompapen, som andre vinterfugler, felle de gamle fjærene og

Slik går nå dompaplivet og menneskelivet – sommer, høst, vinter og vår. Det gjelder å få med seg det som skjer på vår vandring mot Gud, for det er også noe av livet. Faren er, for å sitere Owe Wikstrøm, at *livet er något som pågår medan man syslar med något annat*.

Jan Thorvald Kjøstvedt

Her, i etasjen over store våpenhus, ligger tårnrommet.

Begeistring for tårnrommet

I forrige menighetsblad meldte vi at Riksan-tikvaren har godkjent ombygging av tårnrommet i kirka. Seinere har menighetens årsmøte (5. mars) gitt råd om å starte prosessen.

Det siste er at prosjektet er sendt ut på anbud. Flere firmaer har meldt sin interesse og har vært på befaringskirka.

Kathrine, presten vår, er begeistret. Dette har hun drømt om lenge.

Stort behov

– Rommet er på nesten 50 kvadratmeter! Nå holder vi søndagsskole for de yngste i et knøttlite rom innenfor sakristiet, ca. 6 kvadratmeter. De eldste barna bruker store våpenhus, der også dåpsfolka holder til. Det vil bli kjempetint om den ene søndagsskolegruppa kan flytte opp i tårnrommet. Der kan vi også servere kirkekaffe. Andre

dager vil trosopplæringen ha bruk for rommet. På «Lys våken» før jul spiste 27 barn pizza ved to små bord i våpenhuset!

– Men søndagsskolen kan dere vel ha i bedehuset?

– Vi har jo prøvd det, men svært få barn vil gå fram og tilbake dit. Nå har vi søndagsskole i kirkebygningen under nesten hele gudstjenesten, med veldig god oppslutning. De søndagene det ikke er gudstjeneste, er de på bedehuset. Vi vil gjerne at barna skal bli glad i begge bygningene, sier Kathrine.

Må skaffe penger

Men et stort hinder må passeres før tårnrommet står der i ny skikkelse. Menigheten må skaffe pengene som trengs. Tore Gullaksen, som er rådgiver på bispedømmekontoret og har mye erfaring med finansiering av slike prosjekt, orienterte menigheten på årsmøtet. Han var ikke i tvil. Dette klarer Høvåg menighet.

Håkon Lilleholt

Nytt bedehusstyre etter årsmøtet 14. mars: Fredrik Nagell-Dahl, Kjell Ribe, Helge Reme, Lene Selseng Røinaas, Nils Harald Ribe (vara), Elise Ueland og Monica Gislefoss. Tor Borgar Kvås og Børre Skaar (vara) var ikke til stede da bildet ble tatt. Styret konstituerer seg 4. april.

FOTO: TERJE SKJERDAL

Fredrik Nagell-Dahl skal ha kontortid på bedehuset to dager i uka.

Bedehuset får «adm.leder»

Fredrik Nagell-Dahl ansettes i fast stilling ved Høvåg bedehus. Han skal ta seg av administrative oppgaver og ha ansvar for den daglige driften.

Det har lenge vært et ønske å få en lønnet stilling til bedehuset, og på årsmøtet 14. mars ble forslaget presentert for forsamlingen av Helge Reme fra styret.

– Vi foreslår å ansette en medarbeider som kan følge opp alle de praktiske og administrative oppgavene på huset, sa Reme.

Han kunne samtidig opplyse at styret hadde en bestemt person i tankene, nemlig Fredrik Nagell-Dahl.

Årsmøtet gav sin fulle støtte til forslaget, og responderte med applaus.

Høvåg bedehus har et høyt aktivitetsnivå med arrangementer mange dager i uka. Underetasjen leies ut til Tripp-Trapp-Tresko barnehage og til menighetskontor. Det er mye praktisk som skal følges opp.

– Jeg kommer til å bruke stillingen blant annet til å lage ansvarslistene, skaffe folk til ulike oppgaver og generelt å drive huset, forklarer Fredrik Nagell-Dahl til menighetsbladet.

Hvor stor stillingen vil bli, er ikke avklart, men Nagell-Dahl antyder 40–50 prosent. Styret kommer til å gjøre den formelle ansettelsen seinere i april.

Særdeles aktiv

De som har noe kjennskap til bedehuset, vil vite at Fredrik Nagell-Dahl har vært særdeles aktiv i det som foregår på huset i mange år. Han har sittet i styret i ti år, de siste tre åra som leder. Han er også ofte å se på scenen, gjerne bak saksofonen eller pianoet.

De administrative oppgavene som han allerede utfører som frivillig, antyder han til å ha et omfang på ca. 40 prosent stilling.

Når han går inn som lønnet medarbeider, passer det godt inn hans egen livssituasjon, siden han fra 1. januar ikke har hatt fast stilling an-

dre steder. Han var tidligere ansatt som grafisk designer i Kalenderforlaget, men mistet stillingen ved nyttår på grunn av nedskjæringer. For tiden arbeider han i en midlertidig deltidsstilling som grafisk designer i Børscompagniet i Kristiansand.

Selvfinansiert

Hvorvidt Fredrik fortsetter som styreleder etter ansettelsen, var uavklart da menighetsbladet gikk i trykken. I og med at Høvåg bedehus er en stiftelse, er det ingenting formelt i veien for at daglig leder også kan være styreleder, selv om Fredrik helst ønsker seg at en annen person i styret kan overta styrevervet. Bedehusstyret vil som tidligere ha det overordnede ansvaret for driften.

Stillingen vil bli lønnet over bedehusets budsjett. Etter å ha nedbetalt det nye bedehuset som ble oppført i 2004, har stiftelsen god økonomi.

I tillegg til husets egen drift, støtter bedehuset ulike misjonsprosjekter utenlands. I 2017 ble mer penger tildelt

disse prosjektene enn noen gang tidligere.

Felles kontor med kirka

– Hvilke framtidstanker har du for Høvåg bedehus?

– Jeg har lyst til å få flere folk delaktige i det som skjer. Vi er flinke til å samles på bedehuset, men vi kan gjerne nå lenger ut. Jeg ønsker med denne stillingen å bidra til å gjøre bedehuset til en plass der folk har lyst å gå, der ingen er redd for å komme, sier Fredrik Nagell-Dahl.

Han ønsker å gå tett sammen med kirka, blant annet med felles menighetstur. Den nye «daglige lederen» for bedehuset vil bli å finne i kontorfellesskap med menighetskontoret i underetasjen på bedehuset. Han kommer antakelig til å ha kontortider mandag og torsdag, for å samkjøre det med menighetskontorets åpningstider.

Og for alle som måtte lure, kan vi bekrefte at Fredrik er i slekt med Trond Nagell-Dahl fra Beat for beat på NRK. De to er firmenninger.

Terje Skjerdal

Gud beveger seg – i dag!

I februar i fjor dro «morrabønnegjengen» til den nasjonale bønnekonferansen på Grimerud, «Sammen for hans ansikt».

Noen hadde vært der før, noen av oss var nye. Vi opplevde inspirerende dager med fokus på Gud og hva han gjør i dag. Vi dro hjem med ei bok som ble anbefalt, «Strømmer av nåde» av Roy Godwin, fra retreatstedet Ffald-y-Brenin. Dette stedet, «in the middle of nowhere» i Wales, opplever at Gud beveger seg, fordi de søker Hans nærvær, ber Ham om å velsigne, og trekker seg tilbake for å se hva Han vil gjøre.

På vei hjem fra Grimerud var det en kollektiv forståelse av at vi at ønska noe «mer». Det var ikke lenger nok å møtes morra og kveld på tirsdag, så vi avtalte å møtes kl. 6 neste lørdag. Og siden har vi gjort det. Klokka 6-8 lørdag morra er det bibel, bønn og lovsang i et hjem i bygda, med påfølgende frokost for dem det passer for. (Og her er plass til flere, så ta kontakt med Kjell, Kjellfrid, Johan eller Stina hvis du vil være med!)

Bestilte billetter til Wales

Både konferansen og boka tente noe i oss, og vi ble nysgjerrige på hva dette er. Vi bestemte oss for å bestille billetter, og ei langhelg i mars tok vi avgårde, til Wales. Da hadde vi vært på Grimerud (denne gang med Roy Godwin fra Wales som hovedtaler) igjen et par uker før, der kapasiteten var sprengt. De måtte stenge påmeldinga, og bygde i hui og hast på et ekstra rom i låven

som «møtelokale» med overføring fra hovedsalen. Det er håp for landet vårt, når bønnekonferanser er overbooka ...

Vi ble igjen oppgløda. Flere av oss reiste hjem med bedre helse enn vi hadde når vi dro. Vi opplevde sterke møter med mennesker. Igjen var fokuset på Guds nærvær. «Søk Hans ansikt, ikke bare Hans hender», ble det sagt. Hvor fort er det ikke å spørre Gud om å fikse små og store ting, i stedet for å bare ønske å være sammen med Ham ...?

Nydelig sted

Vi dro til Wales og møtte et nydelig sted, med enda mer nydelige mennesker. Vitnesbyrdene fra denne lille gården i en avsides dal er mange, og sterke.

Ffald-y-Brenin var et godt sted å være. Gud var til stede med sin fred og sitt nærvær. Tilbake på hytta skulle vi forsøke å oppsummere hva vi hadde opplevd. Ingen av oss hadde hatt «de store opplevelsene» som vi hadde hørt om fra andre, men nærværet hadde vi alle opplevd. Og nærværet var det samme som det vi har hjemme. På bønnemøtene på bedehuset på tirsdagene, i hjemmene når vi samles der – og overraskelsen var egentlig ikke så stor, for Gud er jo den samme! Gud ønsker å være sammen med oss.

Det er en økt bevissthet i dag på at Gud ønsker relasjon, ikke religion. Gud ønsker «en utvida familie» – der mennesker blir sett og møtt, godtatt som de er, har noen å stå sammen med i livets opp- og nedturer.

To av de fem fra Høvåg som dro til Wales i mars: Stina Olsen og Kjellfrid Ribe.

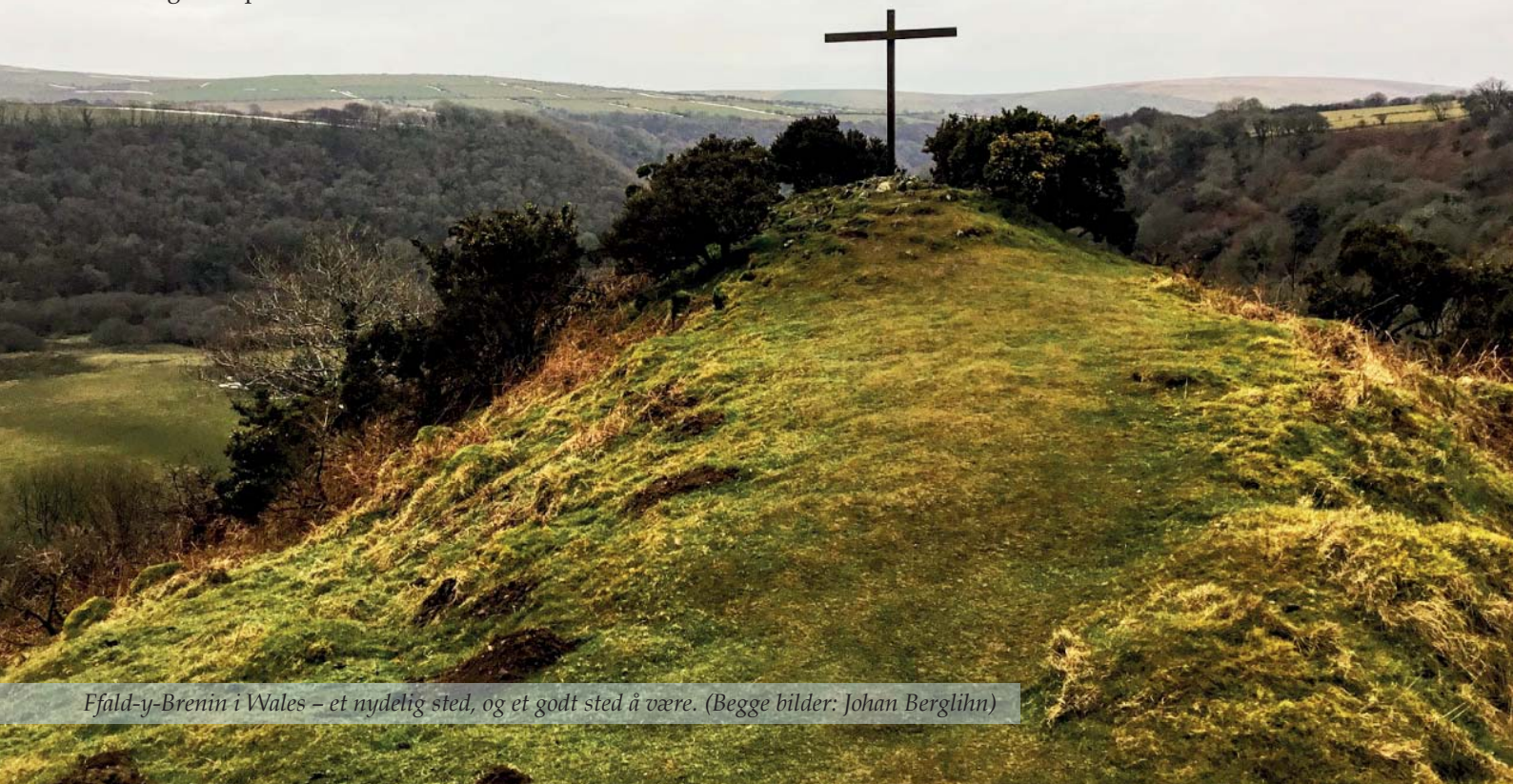
Gud beveger seg i verden i dag. Vi ser det i undergrunnsmenighetene i Kina, i Wales. Vi ser det i Kristiansand med «Damer i byen». Og det skjer ting i bygda vår også. Vi hadde en flott menighetsweekend på Havglimt i fjor. Nye kommer til. Mennesker blir helbreda.

På Grimerud i februar snakka de om at «tida er nå». Er du klar? Er vi villige til «å betale det det koster» når Gud beveger seg i blant oss?

Det er ikke nødvendig å reise vekk for å oppleve Guds nærvær – Han kommer til deg ved kjøkkenbordet hvis du ber Ham om det, Han er ikke bare til stede på konferansene. Han er midt i blant oss – fordi Han er i oss, og vi er i Ham.

Må Guds velsignelse bre om seg i bygda vår, så flere får lære Ham å kjenne, som den Han virkelig er.

Inspirert hilsen fra «morrabønnegjengen», ved Stina Olsen

Ffald-y-Brenin i Wales – et nydelig sted, og et godt sted å være. (Begge bilder: Johan Berglihn)

Kristin Dahl stod for det musikalske sammen med andre lokale musikere: Torbjørn Alfsen, Christian Seneger, Einar "Wallen" Mjåland og Runar Nørsett. FOTO: HÅKON LILLEHOLT

Biskopen overrasket

Søndag 18. mars gjestet biskop Stein Reinertsen bedehuset. «Midt i livet»-komiteen hadde utfordret han med spørsmålet «Har kristendommen et relevant budskap å komme med?»

Sjølsagt måtte svaret bli ja. Men han overrasket likevel. Han begrunnet svaret med en rekke sitater fra kjente ateister.

Først den amerikansk-jødiske psykiateren Irvine David Yalom. I boka «Existential psychotherapy» har han kommet fram til at svært mange av hans klienter har slitt med det han kaller eksistensiell smerte. Han nevner fire kjennetegn: livet mangler *mening*, vi mangler *frihet* til å leve livet slik vi gjerne vil, i siste instans er vi *ensomme* og *døden* er uunngåelig.

Hvis kristendommen kan si noe godt og riktig om disse dype spørsmålene, må den være relevant, også for sekulære mennesker, mente biskopen.

Blir ikke kvitt synden

Foredraget rommet mye spennende om alle de fire punktene, men mange av oss vil særlig huske hvordan han belyste den manglende friheten.

Han siterte ateisten Bjørn Stærk som

- Midt i livet-kveldene skal ta opp temaer som er aktuelle for mange, uansett ståsted. I dag synes jeg vi har lyktes svært godt, sa Stephan Kokai fra arrangementskomiteen da han takket biskopen for foredraget.

FOTO: HÅKON LILLEHOLT

i boka «Å sette verden i brann» sier at han misunner kristne begrepet synd. Han forklarer:

«Det tok oss et par generasjoner å bli kvitt Gud og glemme den kristne teologien. Men vi er ikke i nærheten av å bli kvitt synden, skylden, angeren, boten, tilgivelsen, frelsen og nåden. Vi har bare glemt hvordan vi skal snakke om det.»

Skyld fant biskopen godt beskrevet av kristiansanderen Jens Bjørneboe:

*Akk, vi må bøye oss i skam og si:
Rettferdigheten, Gud, den frykter vi!
Hvem er et menneske som ikke vet:
Vi trenger nåde og barmhjertighet!*

Så til en av Stærks konklusjoner:

«Kristne hadde både synd og frelse. Vi post-kristne har synd uten frelse. Synd uten tilgivelse. Synd uten nåde. Det må det bli trøbbel av [...] Skyld er

som gjeld. Enten betaler du det du skylder, eller så er kreditoren snill og stryker gjelda. Ellers går du konkurs. Du har bare disse tre utveiene: Tilbakebetaling, gjeldsslette, konkurs.»

Verdens viktigste setning

Biskopen fortsatte: Synd og skyld hindrer oss i å leve livet slik vi gjerne ville. Daglig påfører vi hverandre sår. Noen ganger blir det så vanskelig at forholdet låser seg. Når vi taler om synd, fokuserer vi på hva vi gjør eller ikke gjør mot andre mennesker. Vi trenger nåde og tilgivelse. En japansk forfatter har sagt det slik: «Det jeg misunner dere kristne mest, er tilgivelsen. Jeg har ingen som kan tilgi meg.»

Biskopen rundet av denne delen av foredraget med at «Jeg tilgir deg!» er verdens viktigste setning. Tilgivelsen setter mennesker fri.

Håkon Lilleholt

Peder Olaf Amlie (1858–1939)

Presten Olaf Amlie – han sløyfet ofte «Peder» – var fargerik og kontroversiell og vanskelig å sette i bås. Han hadde en mangfoldig livshistorie, og gjorde seg særlig bemerket ved et nært samarbeid med Thomas Ball Barratt, som «brakte pinsebevegelsen til Norge, og var dens sentrale skikkelse og ubestridte leder i første halvdel av 1900-tallet» (Norsk biografisk leksikon).

Amlie ble født i Kristiania 16. mars 1858 av foreldre Marie og Thomas. Like etter konfirmasjonen i 1874, skriver han i kallsboka, dro han til Göteborg for å studere til ingeniør. Han tok sluttteksamen der i 1879. Deretter studerte han brobygging, jernbanebygging og veibygging i Aachen i Tyskland i ett år. Høsten 1880 kom han hjem og fikk seg jobb, men fant nok ikke helt roen i rollen som ingeniør. Etter «indre kamp med mig selv» begynte han å lese til eksamen artium. I 1884 var han i mål, og reiste så til Sandefjord. «Her lærte jeg min hustru at kjende og blev forlovet med henne 1885,» skriver han. Den kommende hustru het Valborg (1865–1939) og var datter av prost Lange. Var det kontakten med denne familien som fikk Amlie til å påbegynne studier i teologi? Eller hadde han allerede bestemt seg? I 1889 tok han embetseksamen, og et halvt år senere praktikum – begge med laud.

I mars 1890 stod bryllupet. En uke etter dro de nygifte til Island, hvor brudgommens far drev med hvalfangst. I september kom de tilbake til Norge. Amlie ble utnevnt til personellkapellan for soknepresten i Jakobs menighet i Kristiania, og ordinert i Vor Frelses kirke (domkirken). I 1895 døde soknepresten, og Amlie avanserte til konstituert kallskapellan. Året etter tilbrakte han igjen månedene mars-oktober på Island sammen med sin hvalfangerfar. Valborg blir hjemme i Kristiania med tre små barn. I 1897 er han i Berlin,

på vei til Galatz i Romania for å «se jødemissionen»; Israelsmisjonen har nylig startet arbeid der. Der får han budskapet om at faren er død, omkommet på sjøen sammen med 32 andre. Amlie drar straks hjem. To måneder senere dør hans mor «af sorg». De neste årene må han «stelle med fars efterladenskaber» – med forretningene hans? Først i 1903 er han tilbake som prest. Han «bestyrte forskjellige embeder i Kristiania stift» til han ble sokneprest i Høvåg sommeren 1906.

Imens har ekteparet Amlie fått et barn annethvert år: Valborg (med mellomnavnet Lange) i '91, Ester i '93, Thomas i '95, Kåre i '97 og Rakel i '99. I 1903 blir yngstejenta Astrid født.

Hendelser i 1908 skal bli bestemmende for resten av Amliens liv: Torsdag 13. og fredag 14. februar har Thomas Ball Barratt møter i Høvåg kirke sammen med presten. Amlie hadde på forhånd skrevet brev til kirkeministeren og spurt om han kunne slippe til «en venn» på talerstolen, og fått ja (kilde: Laura Barratt, sitert i Per Kjetil Farstad: «Pinsemusikken», 2014). Men Amli hadde, taktisk nok, unnlatt å nevne hvem vennen var. Barratt og den fremvoksende pinsebevegelsen ble sett på med stor mistenksomhet av mange.

Ifølge Per Kjetil Farstads ferske bok «Pinse i sør», som utførlig skildrer det som nå skjer, har Barratt og Amlie allerede vært personlige venner i 20 år, og Amlie hadde selv «opplevd å

Sokneprest i Høvåg 1906–28

bli møtt av Gud under Barratts møter i Oslo i 1907». Solveig Barratt Lange skriver i sin bok om Barratt fra 1962 at Amlie senere ble «døpt i den Hellige Ånd og ild hjemme på prestegården». Farstad rapporterer at i forkant av møtene i Høvåg var Barratt og Amlie i Stryn i Nordfjord og hadde møter «som resulterte i høye rop og tungetale» og ble innrapportert til Justisdepartementet. I Høvåg varte fredagsmøtet i 5 ½ time, ifølge et svært kritisk avisinnlegg. For anledningen var det installert lamper, orgel og talerstol i kirken. Både Amlie og Barratt talte, det var sang og bønn om Den hellige ånd og vitnesbyrd og en «liden prøve» på tungetale, og Barratt og noen andre «svinset» rundt og talte hviskende med enkeltpersoner. Amliens 13-årige datter vitnet om sin «Ilddaab og Tungemaalsgaver», «applauderet af sin Faders Glædesudtryk og hallelujaraab». Et ukjent antall

mennesker ble til på prestegården til

Prosten forbød slike møter i Høvåg (Farstad 2014). De neste ukene holdt han en rekke møter i Kirken. Amlie deltok på møtene. Parallelt var det en debatt i Christen Tidende og Høvågs venner. Både Amlie og teologisk innangrepet, og fle til myndighetene. En stopper for v en. Avisene tillot nyme innlegg, og skarpt stilling og Amlie. Barratt kritikken.

Hvordan Høvåg-til det høvdinger har f dan flere forel sine barn å bli av Amlie, og ser Randesund. Det ha hatt sammen

at Amlie i 1910 ble skil giftet seg på nytt med bestyrerinde» Anna A (1885). Gjengifte var ul tiden. Det fortelles om hvis han satt på kon noen han ikke likte g veien, kunne han åpne hytte med neven mot skal ha brukt hvite kontoret – han var litt f dette anekdotisk stoff, trerer det avstanden m og menighet? Amlie fo kallsboken at bedehus grad holdt seg borte fr for andre skulle det i regndråpene til før fol hjemme. Noe av denne til prest og kirke eksis uavhengig av hvem so rollen som prest.

Men Amlie hadde o i Høvåg. Mange fikk oppvåkning i 1908 (Fa På prestegårdsloftet h

41)

med ned i ettermøte. d å ha flere Høvåg kirke men de dit Barratt en kristiansand. på flere av ar det intens stianssands fædrelands- møteform nnhold ble re henstilte e om å sette virksomhet- ot flere ano- og tok selv mot Barratt tt svarte på

funnet korrespondanse mellom ham og en mann på Åkerøya, hvor et trettitalls personer praktiserte alternativ nattverdfeiring – en tydelig avstandsmarkering til statskirken. Amlie spør om hvordan dette foregår, og får grundig svar. Tonen er svært respektfull, ja, kjærlig. De er brødre i Herren, kjenner de, men Åkerøymannen ber innstendig om at Amlie ikke må fortelle noen om brevvekslingen. Jeg har også blitt fortalt av en eldre Høvåg-mann at Amlie flere ganger møtte opp på tvangsauksjon, kjøpte opp møbler og gjenstander, ja, ifølge min kilde hele gården, og gav alt tilbake til familien som eide det. For dette ble han «en elsket mann». Jeg skulle ønske dette kunne verifiseres!

stilte folk seg te? Gamle ørtalt hvor- dre nektet konfirmert ndte dem til te kan også heng med lt, og i 1917 d sin «hus- andersen (f. hørt på den m Amlie at toret og så gå forbi på vinduet og t dem. Han hanser på in på det. Er , eller illus- mellom prest rteller selv i folket i stor a kirken, og kke mange k holdt seg e avstanden sterte trolig m bekledd

Men for Amlie må det ha vært tungt å takle de negative reaksjonene etter møtene med Barratt, ikke minst siden dette nesten sammenfaller i tid med skilsmissen. Ifølge folketellingen i 1910 bor han alene i prestegården sammen med «husbestyrerinde» Anna og ei tjenestejente. Kone og barn er dratt tilbake til Kristiania: Ifølge avisannonser opptre fru Valborg Amlie stadig med sang på kristelige møter i hovedstaden. De neste årene søker Olaf Amlie en rekke stillinger på Østlandet (og i Arrendal), men får ingen av dem. Derfor blir han værende i Høvåg i hele 22 år. Han beskriver disse årene i den håndskrevne kallsboken. Selv har jeg bare lest deler av dette. Det kan også nevnes at han oversatte to bøker av en viss pastor J. Paul, Berlin, «Faderens forjættelse» (1909) og «Guds Aand» (1912), noe som viser at han fortsatt identifiserte seg med karismatisk kristendom. I 1928 innvilges han avskjed i nåde, 70 år gammel. Når han og fru Anna flytter fra prestegården, har de med seg sine to barn: Egil (f. 1920) og Laila (f. 1922).

Kathrine T. Skjerdal

Olaf Amlie i potetåkeren utenfor prestegården i 1911. Kan det være hans kommende kone, husbestyrerinde Anna Andersen, som står ved siden av?

Karikaturtegning fra bruduljene i februar 1908, da Høvåg kom i medienes søkelys. Sokneprest Amlie (til venstre) informerer kirkeminister Berget om at han vil invitere «en venn» til å tale i Høvåg kirke, men unnlater å nevne at vennen er pinsevennpioneren Thomas Ball Barratt (til høyre).

Fra påske til pinse

Den påsken Jesus døde, den påsken vi som kristne regner som den første, hadde jødene allerede feiret denne høytiden i mer enn tusen år.

Det var forfedrenes utvandring fra Egypt 12-1400 år før vår tidsregning (= en nokså rund tidsangivelse – de lærde strides om når dette egentlig skjedde), som var utgangspunktet for påskefeiringen til Jesu samtidige.

For jødene var dette den helt store høytiden. Da kom de fra øst og vest, syd og nord, for å være med på det som skjedde i Jerusalem. Ja, de kom ikke bare fra de israelske landområdene. Allerede på denne tiden bodde det nemlig jøder over store deler av den kjente verden, og fra alle disse stedene var det mennesker som ville være med og feire høytiden i Jerusalem.

Så det var anselige folkemengder som kom til jødernes hellige by for å feire påske. Den jødiske historieskriveren Josefus forteller om en påske på keiser Neros tid (54–68), hvor det ble slaktet så mange påskelam at det må ha vært over 2 millioner jøder i byen. Mange mistenker nok Josefus for å overdrive litt; likevel, Jerusalems befolkning var svært mye større under påskehøytiden enn den var ellers i året.

Det å få komme sammen og feire at de en gang ble et fritt folk, at de i sin tid «dro ut av trellehuset», betydde naturligvis noe helt spesielt for Jesu samtidige – særlig fordi de var under romersk okkupasjon.

Forventning

Og nettopp fordi de var under okkupasjon, var det en sterk forventning i høytiden om at Messias skulle tre fram.

Hvem var Messias? Hos det jødiske folk hadde det til alle tider vært en forventning om at det en dag skulle tre en person inn på historiens arena, en person med helt uvanlige dimensjoner og kapasiteter, men som samtidig var et vanlig menneske. Denne personen bærer i Det gamle testamentet betegnelsen «Messias», et hebraisk uttrykk som betyr «den salvede».

Profeten Jesaja sier det slik:

Se, min tjener, som jeg støtter,
min utvalgte, i ham har jeg min glede.

Jeg har lagt min Ånd på ham,

han skal føre retten ut til folkeslagene.
(Jes 42,1)

Og det var nettopp dette med «retten», at Messias skulle sørge for at rettferdighet vant fram, som var årsaken til at mange så seg rundt i håp om at jødernes konge, han som skulle løfte romeråket av folkets skuldre, skulle dukke opp. Derfor løp folket Jesus i møte da han ridende på et esel kom via Betania, over Oljeberget og ned skråningen mot Kedrondalen noen dager før påske.

Ryktene om at han var på vei spredte seg tydeligvis fort i folkemengden som var samlet på tempelplassen og andre steder i byen. En hel del løp sikkert gjennom byporten mot øst, og kikket oppover Oljebergets skråning. Da de så opptoget som var på vei, tok det ikke lang tid før Tempelplassen var tømt for folk som bega seg over Kedronbekken og oppover mot øst for å møte ham. At det var mange som

løp ham i møte, vitner fariseernes lakoniske utsagn om:

«Der ser dere at ingenting nytter. All verden løper etter ham.» (Joh 12,19b)

Folkemengden viftet med palme-greiner og ropte:

Hosianna! Velsignet er han som kommer i Herrens navn, Israels konge! (Joh 12,13)

Forvirret

For Jesu disipler måtte det være spesielt å være vitne til at mesteren deres, han som de hadde fulgt i tykt og tynt i flere år, fikk en slik mottagelse da han kom til hovedstaden. Ikke desto mindre må det ha vært en sjokkartet opplevelse å være med på arrestasjonen og folkemengdens taktfaste

«Korsfest! Korsfest!» bare fem dager senere. Alt var snudd på hodet.

Så vi må regne med at disippelflokken som satt i Markus hjem i tiden etter påske, var en forvirret flokk. En flokk med mange tanker: Hosiannarop, begeistring ... Korsfest, korsfest! ... Oppstandelse, borttrykkelse. Masse inntrykk om hverandre.

Hele historien hadde endt med minner som hadde bleknet og 12 menn som etter hvert hadde gått hver til sitt og havnet i forskjellige aktiviteter for å tjene til livets opphold, om det ikke hadde skjedd noe mer.

Pinse

Men det skjedde noe mer. Pinsen kom.

Pinsen var en viktig fest i den jødiske kalenderen. Ikke helt på høyde med påsken, riktignok, men likevel en av de tre høytidene som jødernes hellige skrifter foreskrev skulle feires med pilegrimsferd til Jerusalem. Igjen var mange mennesker kommet til den hellige byen; igjen var det fest og glede. Denne gangen var det loven, Moseloven, den som ble gitt av Herren på Sinai, som ble feiret.

Denne spesielle pinsen, bare en god måned etter den dramatiske påsken med Jesus, var det overfylt i Markus hjem. Det var ikke bare de 11 disiplene som var der, men hele 120 mennesker var samlet. Vi leser følgende i Apostlenes gjerninger:

«Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som

Hva var det som skjedde på pinsedag? Det var den Evig Allmektige som i løpet av sekunder hadde gjennomstrømmet den usikre disippelflokken med sine mektige krefter.

av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne.» (Apg 2,1–4)

Så fortsetter beretningen om en flokk disipler som er alt annet enn forvirret. Med kraft og myndighet stod de fram. Den tidligere så feige Peter, han som til og med hadde bannet på at han ikke kjente Jesus da han ble utfordret i øversteprestens hage, holdt en pinsepreken som førte til at 3000 mennesker lot seg døpe på en og samme dag.

Pinsekraft

Hva var det som hadde skjedd? Hva var det som hadde skapt forandringen? Den Hellige Ånds kraft! Det var den Evig Allmektige som i løpet av sekunder hadde gjennomstrømmet den usikre disippelflokken med sine mektige krefter.

Dermed var forvandlingen et faktum. Spørsmål og usikkerhet var som blåst bort. Fylt av kraft og autoritet sørget disiplene for at troen på at Jesus som den lovede Messias, ble brakt til hele den daværende kjente verden i løpet av noen tiår.

Kristendommens historiske fundament blir dermed ikke bare påske og ikke bare pinse. Den er påske og pinse i total harmoni. Gamle jødiske høytider med nytt innhold. Dypt sammenvokst og intimt forbundet med sitt jødiske opphav, vokste kristendommen fram. Egentlig ikke en ny religion, men en fornyet måte å praktisere jødedommen på – en tro for alle mennesker til alle tider.

De første kristne betraktet seg slett ikke som konvertert til en ny tro. Tvert imot følte de at de hadde funnet stjernen og kjernen i sin egen tro: Jesus fra Nasaret, Kristus, Messias.

Natanael sa det slik den gang han møtte Jesus: «Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.»

Det er ham også vi har funnet. Han som ikke bare var det jødiske folks Messias, men som er hele verdens frelser.

Inspirasjonsdag for damer i alle aldre

Lørdag 14. april

Kl. 11.30: Lunsj. "Spis for 100"

Kl. 12.30: Møte.

Tale: Marianne Braseth, leder ved Skjærgårdsheimen og en inspirerende forkynner.

Lovsang: "Kvartetten"

Velkommen!

Vår- og somm

For mer informasjon og detaljer om programmet, samt kontaktpersoner:

APRIL

Søndag 8. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Rino Rudslø. Sang: Johan Berglihn. Søndagsskole.
Lillesand kirke kl. 11.00: Barnetimegudstjeneste v/ Tore Thomassen

• Lørdag 14. **B** kl. 11.30: Inspirasjonsdag for damer i alle aldre

Søndag 15. **K** kl. 11.00: Konfirmanternes gudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal

Fredag 20. Møglestuhallen: Extra UNG, 5.–8. trinn. Turneringer, lek, spill, kafé, underholdning og andakt.
Trosopplæringssamarbeid med Junior-KRIK og Ungdomsarbeid i Lillesand. Registrering fra kl. 17.45.

Søndag 22. **B** kl. 17.00: Kveldsmøte. Tale: Trond Andersen. Sang: Evangeliesenteret, Bibel og friluft.

Torsdag 25. **B** kl. 17.00: Vårrengjøring på bedehuset

Søndag 29. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Sven Gunvaldsen. Sang: Janne Fjellvang, Ann Kristin Wigard og Heidi Natvig.

Høvågheimen kl. 16.00: Tur på hjul.

• **B** kl. 18.00: Konsert med Garness (les mer side 3)

MAI

Lørdag 5. **K** kl. 11.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Sang: Shine

K kl. 13.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Sang: Shine

Søndag 6. **K** kl. 19.30-21.00: Åpen kirke med kveldsmat

Torsdag 10. Lillesand kirke kl. 11.00: Felles gudstjeneste for Høvåg og Lillesand (Kristi himmelfartsdag)

Søndag 13. **B** kl. 11.00: Vitnemøte. Sang: Shine. Søndagsskole.

Torsdag 17. **K** kl. 10.30: Festgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal.

erprogram

K = kirke
B = bedehuset

Se www.hovag.org og kalenderen som ble delt ut til alle husstander i januar.

- Søndag 20. **K** kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal (pinsedag). Søndagsskole.
- Torsdag 24. Høvåg skole kl. 18.00: Fuglesangtur v/fugleforeningen i Aust-Agder
- Søndag 27. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Edle Louise Bergan. Sang: Kvartetten. Søndagsskole.
- B** kl. 19.00: Bibel, bønn og lovsang.

JUNI

- Søndag 3. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Sang: Kvartetten: Søndagsskole/Varme hjerter. Høvågheimen kl. 16.00: Tur på hjul
- Søndag 10. **B** kl. 11.00: Familiemøte ved Hjertegruppa. Miniklang deltar. Avslutning for søndagsskolen. Grilling og aktiviteter etter møtet.
- Søndag 17. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste i Kirkeparken v/Frode Fjeldbraaten sammen med speiderne.

JULI

- Søndag 8. Åkerøy bedehus kl. 13.00 (merk klokkeslettet!): Sommergudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal i samarbeid med velforeningen.
- Søndag 15. **K** kl. 11.00: Sommergjesterenes gudstjeneste v/sokneprest Frode Fjeldbraaten. Kirkekaffe i Kirkeparken.
- Søndag 29. Kjerkebrygga kl. 18.00: Olsokgudstjeneste v/prost Steinar Floberg, som ros på gammelt vis fra Lillesand. Bygdekvinnelaget selger grøt. Trekkspill: Oddleiv Sandvik. Arr.: Menigheten, Kystlaget og Bygdekvinnelaget.

AUGUST

- Søndag 5. **K** kl. 11.00: Misjonsgudstjeneste v/prost Steinar Floberg
- Søndag 19. **K** kl. 11.00: Familiegudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Minikonfirmantene er med.

Faste aktiviteter

- Bønn: Hver tirsdag kl. 6.00 (ikke juli) (**B**)
- Bønn, lovsang og bønn for syke: Hver tirsdag hele året kl. 19.30 (**B**)
- Babysang: Hver torsdag tom. 19. april.
- Etter skoletid: Starter opp igjen til høsten.
- Miniklang: 9. april, 23. april og 7. mai kl. 18.00-19.00 (**B**)
- Guttekлубben: Starter opp igjen til høsten.
- Jenteforening: 17. april og 15. mai 14.30-16.00 (**B**)
- Sisters: 16. april, 30. april, 14. og 28. mai kl. 19.30-21.00.
- Push: Stort sett hver lørdag t.o.m. 9. juni (**B**). Se Facebook.
- KRIK 16+: 8. april, 22. april, 6. mai og 27. mai kl. 19.00 (Høvåghallen).
- 70+: Siste gang for sommeren: 25. april kl. 11.30-13.30 (**B**)
- Mer informasjon på www.hovag.org og i den utsendte kalenderen.

Earling Nikolaisen til Høvåg

Han er omtalt som et stort musikalsk talent. 10. april begynner Earling Nikolaisen som organist i Høvåg.

Den nye organisten har allerede tjuvstartet i den nye stillingen, og spilte til høytidsgudstjenesten på første påskedag. Sammen med trompetist Anders Skjerdal skapte han høytidsstemning med kraftfulle arrangementer til påskesalmene.

Earling Nikolaisen kommer fra tilsvarende stilling i Lillesand. Som mange kjenner til, ikke minst gjennom reportasjer i Lillesands-Posten, har det vært en konflikt mellom Nikolaisen og kirkeverge Hans Egil Hansen, som til sist førte til at Nikolaisen sa opp stillingen. Imidlertid valgte han å søke da stillingen ble lyst ut på

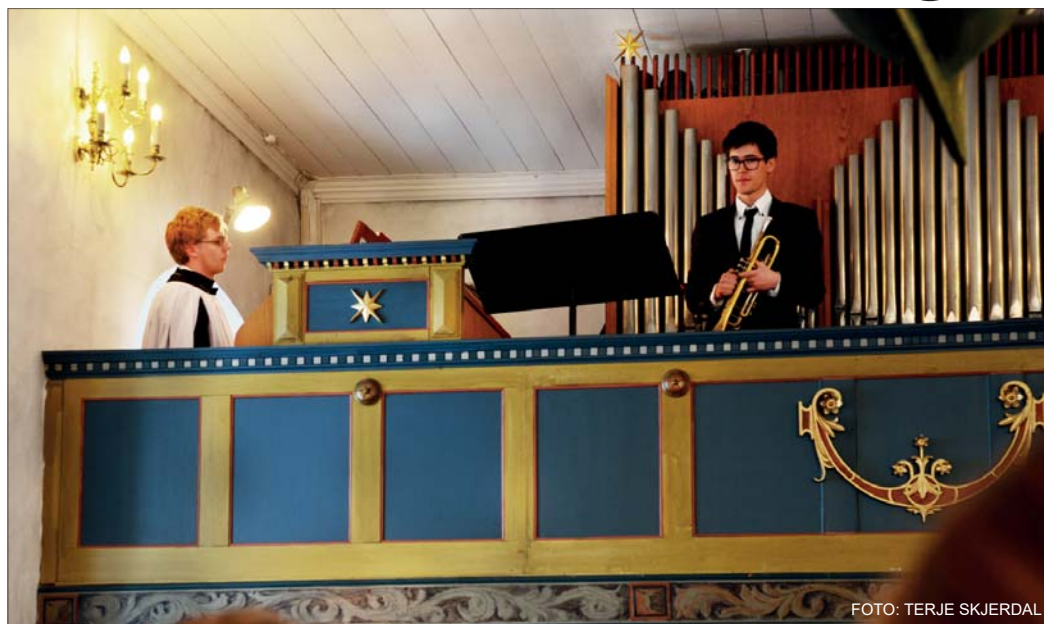

FOTO: TERJE SKJERDAL

Earling Nikolaisen inntok orgelkrakken i Høvåg på påskedag 1. april, en ukes tid før han formelt begynner i stillingen. Trompetist Anders Skjerdal til høyre.

nytt, samtidig som han også søkte på organiststillingen i Høvåg, som ble lyst ut etter at Marina Wikstad sluttet før jul.

Utfallet av søknadsprosessene er at Solveig Vindholmen er ansatt i stillingen i Lillesand sokn (80 %), mens Earling Nikolaisen har takket ja til å bli organist i Høvåg sokn (40 %). Han skal da hovedsakelig spille til gudstjenester og arrangementer i Høvåg, i tillegg til å delta i gravferdsturnusen, som vil

si at han tidvis også kommer til å spille i Lillesand. Nikolaisen er også student og studerer utøvende musikk ved Universitetet i Agder.

Vi ønsker Earling Nikolaisen hjertelig velkommen til Høvåg, og gleder oss til mye god musikk framover.

Terje Skjerdal

LEDIG STILLING

Vikariat ungdomsleder Høvåg

Arbeidsgiver: Lillesand kirkelige fellesråd

Stillingsstørrelse: Ca. 50 %

- Har ansvar for ungdomsklubben PUSH på lørdagskvelder. Arbeidet består i planlegging, tilrettelegging og gjennomføring av kveldene og ev. arrangementer i sammenheng med ungdomsarbeidet (eksempelvis weekender og turer.)
- Bidrar i konfirmasjonsundervisning i samarbeid med kateket og prest.
- Tar ansvar for gudstjenester i kirka og formiddagsmøter på bedehuset spesielt tilrettelagt for ungdom.
- Følger opp Skolelaget.

Ungdomsarbeidet er et samarbeid mellom Den norske kirke og bedehuset i Høvåg. Stillingen utformes i samarbeid med styret for bedehuset og menighetsrådet i Høvåg. Personen som ansettes vil samarbeide med allerede ansatt ungdomsleder i 20 % stilling. Kirkevergen følger opp det praktiske rundt selve stillingen. En del helgearbeid må påberegnes.

Vikariatet er på ca ett år. Oppstart: 15. august 2018.

Det er krav om troskap mot Den norske kirkes læregrunnlag. Ved tilsetting kreves fremlagt politiattest iht kirkeloven §29.

Søknadsfrist: 15. april 2018

kirkekontoret.lillesand@lillesand.kommune.no

Ungdomslederstillingen endres

Ungdomsleder Ivar Marvik ble i august 2017 ansatt i 80 % vikariat for Linda Ribe Stokke som gikk ut i barselpermisjon. Marvik tok over Ribe Stokkes arbeid som var hovedansvar for ungdomsarbeidet i menigheten som innebærer «etter skoletid», skolelaget, konfirmantarbeid, bo hjemmeleir, men med stor hovedvekt på PUSH på lørdagskveldene.

Linda Ribe Stokke skal i utgangspunktet komme tilbake i sin stilling i august dette året, men i en mulig mindre stillingsprosent. Ivar Marvik går ut av vikariatet for ungdomslederstillingen i mai, og menighetsrådet og bedehusstyret har derfor lyst ut en halv stilling for å få ungdomsleder i 70-80 % totalt sett.

Se stillingsannonse til venstre.

GJENBRUK i sentrum

Tenk gjenbruk - før du kaster!

Ta kontakt tlf. 40445413 / 90587144

NMS GJENBRUK Lillesand, Østregate 9

følg oss på facebook

Døpt

21.01.18	Live Løvland
18.02.18	Oline Lillevåje
04.03.18	Severin Flottorp Gyldenøhr Beckmann
01.04.18	Adrian Glasø Tomé

Jordfestet

15.12.17	Arvid Emil Hamre
16.01.18	Sonja Judith Sørensen
17.01.18	Dagfinn Kvaase
20.02.18	Olav Kråkedal
28.02.18	Lauritz Kvalbein
02.03.18	Hildur Camilla Bjørnholmen
15.03.18	Jørgen Fredrik Ording
16.03.18	Else Aagot Kjøstvedt
20.03.18	Magny Tveit
23.03.18	Judith Magnhild Gausland

Konfirmanter i Høvåg kirke lørdag 5. mai 2018

Kl 11.00
Vegard Brekka
Idild Stene Haaland
Olai Martinus Justvik
Alf Kevin Byremo Kristiansen
Isak Ambrosius Krossen
Tilde Andrea Lien
Henriette Sevaldson

Kl 13.00
Hans Petter Erdvig
Filip Isaksen
Marie Kjøstvedt
Anine Lie
Enona Schlytter Malmstein
Mathias Ribe Nilsen
Hanne Ribe
Mathias H.V. Ribe
Maren Aga Svendsen
Helene Ribe Vatne

Giverkontoer for menigheten i Høvåg

Ungdomsarbeider: 2913.10.13874
Høvåg menighetsråd: 2913.50.02397
Høvåg bedehus: 2913.10.19546

For inntektsåret 2018 kan en få
skattetrekk for gaver inntil
40.000 kr (i 2017 var det 30.000 kr).

Takk for gaven!

Menigheten i Høvåg består av Høvåg menighet (Den norske kirke) og Høvåg bedehus (fri stiftelse).

DEN NORSKE KIRKE Høvåg menighet

Menighetskontoret i Høvåg

Adr.: Høvåg bedehus hovag-menighet@lillesand.kommune.no 489 55 788
Ekspedisjonstid: mandag og torsdag 10.00–14.00.

Kirkekontoret i Lillesand

Adr.: Storgata 2 kirkekontoret@lillesand.kommune.no 37 26 81 81

Mobil og epost

Adm.leder Anne Berit Repstad	anne.berit.repstad@lillesand.kommune.no	900 23 331
Sokneprest Kathrine T. Skjerdal	kathrine.tallaksen.skjerdal@lillesand.kommune.no	901 81 561
Organist Earling Nikolaisen	earling.nikolaisen@lillesand.kommune.no	
Kirketjener Kjellfrid Ribe	kjellfridribe@gmail.com	975 22 675
Ungdomsleder Ivar Marvik (vikar)	ivar.ungdomsleder@gmail.com	454 89 144
Trosopplærer Gunhild Krossnes	gunhild.krossnes@lillesand.kommune.no	474 19 620
Prost Steinar Floberg	steinar.floberg@lillesand.kommune.no	488 99 317
Kateket Helgi Person Jacobsen	helgi.jacobsen@lillesand.kommune.no	936 51 755
Kirkeverge Hans Egil Hansen	hansegil.hansen@lillesand.kommune.no	489 44 985

Høvåg menighetsråd

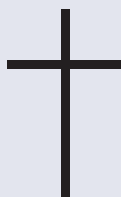
Leder Stina Olsen stinaolsen@yahoo.no 906 37 683
Øvrige medlemmer: Jens Olai Justvik, Eirin Engesland, Solfrid Leisegang, Johan Berglihn og Rolf Venheim.

Kontakt med presten

Presten kommer hjem og holder nattverd dersom det er ønske om det.
Samtale og besøk i hjemmet kan avtales.

Forbønn

Ønsker du forbønn, er du velkommen til å kontakte forbønnsgruppa, v/ Kjell Ribe: tlf. 37 27 20 52 eller epost forbonn@ribeselektro.no. Et bønneteam kan komme hjem til syke etter nærmere avtale. Edle Bergan (tlf. 977 86 811) har erfaring med samtale/veiledning/forbønn.

HØVÅG BEDEHUS

Bedehusstyret

Leder Fredrik Nagell-Dahl fndahl@gmail.com 928 98 093
Øvrige medlemmer: Lene Selseng Røinaas, Helge Reme, Kjell Ribe, Monica Gislefoss, Elise Ueland, Tor Borgar Kvås, Nils Harald Ribe (vara) og Borre Skaar (vara).
Det nye bedehusstyret konstitueres med leder og andre verv 4. april.

Leie av Høvåg bedehus til private arrangement

Utleieansvarlig Tone Reme tone.reme@outlook.com 913 47 225

www.hovag.org

B-BLAD

Ev. retur til:

Menighetsbladets ekspedisjon v/Karin Alfsen, 4770 Høvåg

Trykk: Synkon Media, Birkeland

Neste nummer kommer i august.

Påskespill for niende gang

FOTO: TERJE SKJERDAL

Glede etter at Jesus (Finn Erik Espegren) står opp igjen etter tre dager i graven.

Etter framføringer i ni år på rad må vi kunne si at påskespillet i Høvåg kirke har blitt en godt etablert tradisjon.

Årets spill ble for første gang framført på en lørdag – 17. mars – to uker før påske. Mange var møtt fram for å få en gjennomgang av de dramatiske hendelsene i forkant av høytiden.

Nytt av året var ellers at hovedrollen som Jesus ble besatt av en ny

skuespiller; Finn Erik Espegren. Tidligere har Jens Olai Justvik spilt denne rollen.

Ellers medvirket en rekke barn og voksne fra bygda i ulike roller. Konfirmantene deltok også, slik de har gjort de siste åra.

Til neste år vil det altså bli et aldri så lite jubileum for påskespillet. Har du ikke fått med deg spillet tidligere, så oppfordrer vi deg om å møte opp. Det er helt gratis!

www
.hovag
.org